

gelse af en Fiskerilov, hvis Forrifter afvege fra den gjældende Ret, hvorfor dennes ødelikkelige Haandhævelse vilde kunne paaføre Fiskerne unødvendige Udgifter. Da det imidlertid i de paafølgende Aar viste sig, at der maatte vilde hengaa længere Tid, inden en Fiskerilov udkom, og da en fortsat Anvendelse af Garn med for ringe Massevidde paa Søterritoriet og navnlig i Fjorde og Sunde maatte betragtes som ødelæggende for Fiskeriet, fandt Ministeriet det rettest at træffe Foranstaltninger herimod ved Udstedelsen af Circulæret af 10de November 1884 — Hvor meget man end erkjender det Berettigede i Ministeriets Fremgangsmaade, kan man dog ikke se bort fra den Omstændighed, at Circulæret af 4de Juni 1880 ikke satte nogen bestemt Frist for den gjældende Rets Haandhævelse, og at der derfor blandt Fiskerne let har kunnet danne sig en feilagtig Opfattelse, der har ført til, at Circulæret af 10de November 1884 er kommet en Del af dem saa uventet, at de have andraget om Udsættelse i 1 til 2 Aar for at opslide de Redskaber, som skulle affaffes.

Mindretallet finder det fuldstændig i sin Orden, at der vises Andragerne et saadant Billighedshensyn, skjøndt Fristens Udbvidelse til 4 Aar kan synes noget betænkelig, selv om man med Flertallet anser det for givet, at der ikke kan eller vil blive Trang til en yderligere Forlængelse. Men paa den anden Side bør man ikke lukke Øinene for, at der hos mange Fiskere ved Højesteretsdommen vakktes en paa den gjældende Lov

støttet Forventning om, at der ikke skulde ske Indgrib i deres Næring ved Andres Benyttelse af Vaad med ringe Massevidde, og det kan ikke nægtes, at denne Forventning er yderligere bleven bestyrket ved det sidste Circulære, der tilføjer Lovens Beskyttelse mod slige Overgreb. Ogsaa fra denne Del af Fiskerbefolkningen foreligger der, som det fremgaar af Bilagene, meget indtrængende Andragender, og det forekommer derfor Mindretallet, at en fuldstændig Tilfidesættelse af disse sidstnævnte Andrageres Interesser, en fuldstændig Prisgiven af deres ved Hjemmet beliggende Fiskepladser til Fordel for Fiskere, som komme andet Steds fra, vilde staa i en saadan Mod sætning til den overvættede Smødefkommen, Lovforslaget viser imod den første Slags Andragender, at den Del af Fiskerbefolkningen, som ikke har anvendt og ikke ønsker at anvende de smaamaastede Vaad, og som altsaa hidtil har holdt sig paa Lovens Grund, vil have megen Aaledning til at føle sig forurettet. For at Lovforslaget ikke skal blive Aarsag til en saadan Forurettelse, stiller Mindretallet følgende Endringsforslag:

„Efter Lovforslagets Text udgaar „“ og der tilføies: „; dog saaledes, at Indenrigsministeriet er bemyndiget til, efter Andragende fra den stedlige Fiskerbefolkning, at gjøre Undtagelser fra denne Regel i saadanne Fiskevande, hvor det maatte være tjenligt for Fiskeriernes Bevarelse.“

Brenholt.

Carstensen.

Martensen.

Mazén,

Mourier-Petersen.

Formand og Ordfører.